

Musaf RH – Chazarat Hashatz

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכַר רַחֲמֵיךָ וַיְכַבֹּשׁ פְּעֻסָּךְ וַיְכַלֶּה דָבָר וַיְחַרְבֵּן וַיִּרְעַב וַיִּשְׁבֵּי וַיִּמְשַׁחֲתֵיךָ וַיְעוֹן וַיִּמְגַּפֶּה וַיִּפְגַּע רַע וְכָל מַחְלָה וְכָל תִּקְלָה וְכָל קִטְטָה וְכָל מִינֵי פְרַעֲגֵיזוֹת וְכָל גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאָת חָנָם מִעֲלֵינוּ וַיִּמְעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

Talmud Beitza 16a

כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאת שבתות והוצאת י"ט והוצאת בניו לתלמוד תורה שאם פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו

Mishnah RH 16a

מתני': בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בר"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר {תהלים ל"ג:ט"ו} היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים.

Musaf RH – Zichronot

ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב, ואיזו לשלום, ואיזו לרעב, ואיזו לשבע, וביריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות. מי לא נפקד פהיום הזה. כי זכר כל היוצר לפניך בא.

Talmud RH 34b

מי שבירך ואח"כ נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע. טעמא דלא הוה ליה שופר מעיקרא הא הוה ליה שופר מעיקרא כי שמע להו אסדר ברכות שמע להו.

Shulchan Aruch OH 592:2

יחיד אינו מפסיק לתקע בברכות, ואפלו יש לו מי שיתקע לו. הגה: אלא תוקעים לו קדם שיתפלל מוסף, ואין צרכין לתקע לו שנית (כל בו ובית יוסף בשם א"ח).

Shulchan Aruch OH 584:1

אין אומרים הלל בראש השנה ויום הכפורים. הגה: ונוהגין לומר אבינו מלכנו על הסדר, ואם הוא שבת אין אומרים אותו (ר"ן פ"ב דראש השנה וריב"ש סימן תקי"ב). ומאריכים בפיוטים ותפלות עד חצות (מהרי"ל).

Kitzur Shulchan Aruch 129:20

כשיוצאין מבית הכנסת, יש ללכת בשובה ונחת שמח וטוב לב, בביטחון כי שמע ה' בקול תפילתנו ותקיעותינו ברחמים. ואוכלין ושותין כיד ה' הטובה. ומכל מקום יזהר שלא לאכול אכילה גסה, ותהא יראת ה' על פניו. ויש ללמוד תורה על השולחן. לאחר ברכת המזון אין לישן, אלא הולכין לבית הכנסת ואומרים תהילים בציבור עד תפילת מנחה. ואך מי שראשו כבד עליו יכול לישן מעט קודם שילך לבית הכנסת.

Shulchan Aruch OH 589:3

אשה פטורה משום דהוי מצות עשה שהזמן גרמא.

Maharil

דרש מהר"י סג"ל: הכל חייבין בשופר בין קטנים בין גדולים. אכן נשים פטורות, דמצות עשה דזמן גרמא הוא, אך שמכניסין את עצמן לחיוב. והואיל שמחייבין את עצמן, צריכין להזדרז לתקן צרכיהן, הן בתכשיטין, הן בתבשילין, להיות פנויות לבוא בית הכנסת ולהיות שם לשמוע קול שופר, ואל יטריחו את הציבור להמתין אחריהם. ואמר שבמדינת אושטרייך היו נוהגות הנשים לבשל בערב ראש השנה על ראש השנה ויהיו בראש השנה פנויות בבית הכנסת, וביוצאם מבית הכנסת החמו המאכל. ויכוונו כולם שיהיו בבית הכנסת הנשים והבתולות לשמוע התפילה והתקיעות מראש ועד סוף, וכן נהגינן עתה.

Shulchan Aruch OH 623:2

זמן תפלת נעילה כשהחמה בראש האילנות, כדי שישלים אותה סמוך לשקיעת החמה; וצריך שליח צבור לקצר בסליחות ופסוקים שבאמצע התפלה, וגם אין לו למשך בתפלת נעילה כל תבה ותבה כדרך שמושך בשאר תפלות, כדי שיגמר קדם שקיעת החמה {ואומר במקום כתבנו, חתמנו (טור)}.

Mishnah Berurah

כשהחמה בראש האילנות – הוא איזה זמן קודם תחלת השקיעה ומה שכתב שישלים סמוך לשקיעת החמה היינו סוף שקיעה שהוא צאת הכוכבים וסמוך לזה היינו מעט זמן קודם צה"כ וי"א שיכולין להאריך ולהמשיך בתפלת נעילה גם בלילה ואע"פ שהעיקר כסברא הראשונה מ"מ עבשיו שנוהגין כסברא אחרונה אין למחות בידם ומ"מ צריכין עכ"פ ליזהר ולהתחיל בעוד היום גדול וגם יזהר לומר החרוז היום יפנה השמש יבוא ויפנה קודם הערב שמש דאל"כ הוא כדובר שקרים לפני ד':

Matteh Ephraim

זמן תפילת נעילה הוא כשהחמה בראש אילנות. ואין להקדים להתפלל נעילה קודם פלג המנחה. והמנהג ביותר שהתחלה תהיה על כל פנים ביום ממש, וממשיכין התפילה לתוך הלילה.